

Liquidacions: fin de temporada

RAFA GIL

Jordi Fortuny

"A part d'Esquerra Unida-Iniciativa per Catalunya, en aquests moments tots els altres partits parlamentaris són partidaris més o menys descarats de privatitzar les empreses públiques. A més, en el cas de les empreses grans es tracta de privatitzacions parcials, és a dir, de vendre una part del capital a inversors privats."

Fa quinze dies vam avisar de l'onada de privatitzacions que prepara el Govern de Felipe González. I si ens descuidem, l'avís arriba tard, perquè en pocs dies la llista d'empreses públiques que han penjat el cartell "en venda" s'ha fet tan llarga que més valdria que pengessin el de "liquidacions". Les últimes de la llista han estat Repsol i Retevisión, que en el moment d'escriure aquest article estaven a punt de rebre el vist-i-plau del consell de ministres de divendres per començar a buscar comprador.

En general totes aquestes privatitzacions quedaran llestes abans de les eleccions generals del 24 de març, o almenys quedaran lligades, de manera que, sigui quin sigui el resultat de les eleccions, el futur govern no les pugui desfer. És significatiu que el Partit Popular, que es queixa de tot el que fa el govern socialista, sigui bo sigui dolent, en aquest tema només han rondinat perquè no sigui dit però sense fer cap espectacle.

I és que, a part d'Esquerra Unida-Iniciativa per Catalunya, en aquests moments tots els altres partits parlamentaris són partidaris més o menys descarats de privatitzar les empreses públiques. A més, en el cas de les empreses grans es tracta de privatitzacions parcials, és a dir, de vendre una part del capital a inversors privats i que l'estat espanyol continuï sent l'amo del paquet més important (de tota manera, d'aquí a uns anys quasi totes aquestes empreses acabaran sent totalment privades i, en molts casos, els primers passos s'estan fent ara, tots de cop, amb perill d'entrebancar-se i caure de morros, perquè pot ser difícil trobar tants compradors alhora.

La primera notícia bomba, fa pocs dies, va ser l'anunci de la venda d'un 25% d'Argentaria, que els grans grups bancaris espanyols vigilen de molt a prop. La polèmica va arribar abans que la notícia, perquè —com ja va avançar aquest setmanari— els bascos del BBV directament i, de manera més confusa, els Valls Taberner del Popular, van presentar-se voluntaris per comprar un paquet d'accions d'Argentaria, controlar-lo i integrar-lo dins dels seus grups.

Una solució que revolucionaria el món de la gran banca espanyola perquè alteraria l'actual correlació de forces i podria relegar el líder, Emilio Botín, del Santander, a un paper relativament secundari. Canviarien massa coses i el Govern espanyol ha descartat ficar-se en aquest mullader. Quan hagi venut el 25% d'Argentaria al gran públic encara li'n quedarà un altre 25% en propietat, suficient per-

Francisco Luzón. President d'Argentaria.

què l'estat mantingui el poder dins del grup fins a nova ordre.

Cal dir que la reacció que ens ha sorprès més ha estat la del diputat Josep Sánchez i Llibre, distribuïda a través d'un comunicat del seu partit Unió Democràtica. Ha dit que el futur d'Argentaria continua sent incert i que les dues opcions més clares serien vendre'l a un altre banc (quin vol dir?) o dividir-lo en diverses parts i vendre-les per separat. No sabem si és una proposta atribuïble únicament a Unió o també a Convergència, perquè la primera opció només beneficiaria un grup i és contrària a la filosofia expressada sempre per Jordi Pujol d'evitar concentracions excessives de poder financer en poques mans (el diputat convergent Francesc Homs, en aquesta línia, ha valorat positivament la decisió del govern central). I la segona opció "Sánchez Libre", vendre Argentaria a trossets, beneficiaria tots els bancs i caixes perquè els treuria competència del davant, però és el contrari de la primera opció.

En fi. Encara en veurem de més grosses, perquè si el PSOE vol obtenir 300.000 milions anuals de pessetes amb la venda d'empreses públiques, el PP en vol obtenir 500.000 milions. I el sociata Joan Lerma, enmig d'aquesta borratxera, aprovant privatitzacions des del consell de ministres i, a fora, predicant que "davant l'onada de privatitzacions que ens envaeix s'ha d'insistir que la iniciativa pública és necessària i eficaç". Romàntic, oi?